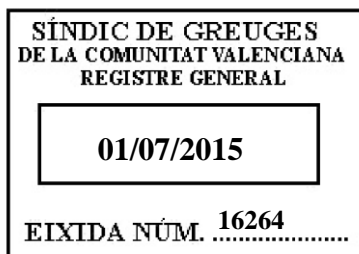

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Conselleria d'Educació, Cultura i Esport
Hble. Sra. Consellera
Av. Campanar,32
VALENCIA - 46015 (València)

=====
Ref. queixa núm. 1405310
=====

(Assumpte: falta de resposta expressa a escrit de data 17/12/2013 en què demana incoació d'expedient BIC per als arxius audiovisuals de RTVV i RTVE a la Comunitat Valenciana).

R/v: informe de data 21/05/2014. Registre general d'eixida núm. 141193/385-APQ).

Hble. Sra. Consellera,

Justifiquem recepció del seu escrit, mitjançant el qual ens remet informe sobre la queixa de referència formulada pel Sr. (...), com a president de l'Associació Ciutadania i Comunicació (en endavant, ACICOM).

L'autor de la queixa en el seu escrit inicial de data 1/04/2014 substancialment manifestava els fets i les consideracions següents:

ACICOM (Associació Ciutadania i Comunicació) i COBDCV (Col·legi Oficial de Bibliotecaris i Documentalistes de la Comunitat Valenciana) vam presentar per registre d'entrada de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports de la Generalitat Valenciana, el dia 17 de desembre de 2013, escrits sol·licitant la incoació d'expedient BIC per als arxius audiovisuals de RTVV i RTVE a la Comunitat Valenciana.

Ha passat ja el termini dels tres mesos màxims que preveu la llei i no hem rebut cap contestació formal.

Tampoc ens consta que les entitats reconegudes per la llei per a emetre informes hagen sigut consultades, a pesar d'haver emés informes favorables a la nostra sol·licitud, com per exemple el Consell Valencià de Cultura i la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles i que hem

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada en https://seu.elsindic.com		
Codi de validació: *****	Data de registre: 01/07/2015	Pàgina: 1
C/ Pasqual Blasco, 1 03001 - ALACANT. Tel. 900 21 09 70 / 965 93 75 00. Fax: 965 93 75 54 http://www.elsindic.com/		

presentat els citats informes per registre d'entrada de la Conselleria de Cultura.

Exigim que siga acceptada la incoació de l'expedient per declarar BIC els dos arxius audiovisuals. Demanem que, segons estableix la Llei de patrimoni cultural valenciana, es protegeixen els citats arxius mentre es tramita l'expedient, i més encara tenint en compte l'extinció de l'empresa RTVV SAU que ha sigut acordada recentment pel Govern de la Generalitat, la qual cosa fa perillar la situació del citat arxiu, i garantir la posada a l'abast de la ciutadania de l'accés i ús dels materials audiovisuals existents" (el subratllat és nostre).

Una vegada admesa a tràmit, vam demanar un informe a la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports, la qual, a través de la directora general de Cultura, ens va comunicar en data 21/05/2014 el següent:

En contestació a l'escrit del Síndic de Greuges, de data 5 de maig de 2014, relatiu a la queixa formulada pel Sr. (...) com a president de l'Associació Ciutadania i Comunicació (ACICOM), per la falta de resposta expressa a la sol·licitud d'incoació d'expedient BIC per als arxius audiovisuals de RTVV i RTVE a la Comunitat Valenciana, els signifiquem que en data de registre d'eixida de 17 de març de 2014 se li trasllada la contestació següent:

En contestació al seu escrit de data 17 de desembre de 2013 respecte de la petició de declaració de bé d'interés cultural a favor dels Arxius Audiovisuals del Grup Radiotelevisió Valenciana, l'informem que es va sol·licitar a la Subdirecció General del Llibre, Arxius i Biblioteques informe de valoració de l'esmentada protecció cultural.

Estimem que no cal basant-se en el fet que l'Arxiu de la Ràdio Televisió Valenciana està perfectament protegit per la Llei 3/2005, de 15 de juny, de la Generalitat, d'arxius. En l'article 13 de la dita Llei s'establix que el dit arxiu es públic i, per tant, ja està protegit. El mateix es diu en l'article 42 que descriu els documents públics i en l'article 43 que estableix la inalienabilitat dels documents públics. Finalment, en l'article 15 de la Llei d'arxius de la Generalitat, en relació amb els arxius de les persones jurídiques suprimides o dissoltes, estableix que la dissolució o supressió de qualsevol de les persones jurídiques mencionades en l'article 13 de la Llei "comportarà automàticament que la seua documentació siga depositada en l'arxiu que designe la conselleria competent en matèria de cultura, tenint en compte per al seu depòsit l'arxiu més pròxim al lloc d'origen d'aquelles i el principi de procedència."

Per tant, els arxius audiovisuals del Grup Radiotelevisió Valenciana estan preservats per la Llei d'arxius, normativa específica que regula i protegeix els esmentats fons.

El que li comuniquem perquè en prengueu coneixement i efectes oportuns. (el subratllat és nostre)

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada a <https://seu.elsindic.com>

Codi de validació: *****

Data de registre: 01/07/2015

Pàgina: 2

Vam traslladar el contingut de l'informe a l'autor de la queixa, a fi que, si ho considerava oportú, hi presentara un escrit d'al·legacions, cosa que va fer en data 25/06/2014, en el sentit següent:

(...) PRIMERA- ADVERTÈNCIA DE PELIGRO DE DETERIORO.

Dicho comunicado remitido por la Dirección General de Cultura se limita a reproducir textualmente un texto que indican remitido con anterioridad en el que indican que no consideran necesaria la declaración de BIC porque el artículo 13 y 15 de la Ley de Archivos de la Generalitat establecen que, cuando una persona jurídica sea disuelta, la Conselleria competente en materia de cultura designará el archivo en que deben de ser depositados.

En la contestación se limita a lo obvio, decir que es un archivo público e inalienable y sus documentos son públicos (arts. 13 y 42 y 43 Ley 3/2005 de la Generalitat, de Archivos), y aún en caso de disolución de la corporación,-en este caso RTVV- que está comprendida en las personas jurídicas del art 13- no deja de serlo (público), (art. 15 misma ley).

Ya el mismo texto legal nos da la razón. Ha pasado ya más de medio año y ningún archivo ha sido señalado para su custodia, lo cual nos hace temer un deterioro que ya se está produciendo de los archivos de Radio y Televisión Valenciana y de Radio y Televisión Española en la Comunidad Valenciana.

Pero nada dice respecto a las obligaciones de la Generalitat-Conselleria de Cultura: designar un archivo público donde depositarlos o al menos depositarlos provisionalmente (arts. 15.2 y 17 Ley 3/2005).

Dejarlo en las instalaciones de la corporación liquidada es calificable de absolutamente incompatible con los propósitos de la norma -ver Exposición de Motivos- y con las obligaciones de la Generalitat recogidas en dicha ley (sintetizadas en art. 16, además de los mencionados 15 y 17).

La Generalitat tiene obligaciones de conservación (arts. 16, 21.1 y 3 - obligación de habilitar una instalación segura, según arts.27.4, y 44 Ley 3/2005 de la Generalitat, de Archivos y 80.3 Ley 4/1998 de la Generalitat, de Patrimonio Cultural Valenciano.

Cualquier interesado que advierta este peligro de deterioro puede solicitar la declaración de BIC, así como señala el artículo 5 de la Ley 4/1998:

Los propietarios y poseedores de bienes del patrimonio cultural valenciano deben custodiarlos y conservarlos adecuadamente a fin de asegurar el mantenimiento de sus valores culturales y evitar su pérdida, destrucción o deterioro. 2.-Cualquiera que tuviera conocimiento del peligro de destrucción, deterioro o perturbación en su función social de un bien del patrimonio cultural, o de la

consumación de tales hechos, deberá comunicarlo inmediatamente a la administración de la Generalitat o al Ayuntamiento correspondiente, quienes adoptarán sin dilación las medidas procedentes en cumplimiento de la presente Ley.

Es por ello que ACCICOM y COBDCV a los que represento en esta reclamación estimaron procedente solicitar la declaración de BIC y así lo hicieron respecto de los dos archivos reseñados: respecto a la radio televisión autonómica y respecto a los archivos de Radio y Televisión Española en la Comunidad Valenciana.

SEGUNDA. LA LEY LOS CONSIDERA BIENES NECESITADOS DE ESPECIAL PROTECCIÓN.

Estas entidades están solicitando la declaración de BIC además de por la advertencia del peligro de deterioro por considerar que se trata de bienes inmateriales necesitados de especial protección.

Esta especial protección tiene su base en que en sus archivos existen documentos únicos que reflejan la cultura y el vivir de las personas que la habitan. Sus archivos recogen tantos formatos que se han producido tanto en papel, video, película etc., materiales todos ellos de una gran sensibilidad que pueden tener un rápido deterioro que es necesario que sean tratados con extremada diligencia y cuidado.

Desde el punto de vista legislativo, la Ley General de Comunicación Audiovisual del 2010 hace referencia en su preámbulo al peso y trascendencia de la industria audiovisual en la economía ya que "los contenidos audiovisuales y su demanda forman parte de la vida cotidiana del ciudadano actual". En su disposición adicional sexta se establece la obligación de proteger los archivos audiovisuales e indica que "los operadores de comunicación audiovisual, estarán obligados a preservar y a conservar el archivo de imágenes en movimiento y audio".

En la legislación autonómica también se les concede ese nivel alto de protección. La Ley 4/1998 de 11 de junio de Patrimonio Cultural Valenciano, con sus modificaciones, señala en el artículo 2: "Bienes de Interés Cultural Valenciano. Son aquellos que por sus singulares características y relevancia para el patrimonio cultural son objeto de las especiales medidas de protección, divulgación y fomento que se derivan de su declaración como tales."

La Ley 7/2004, de modificación de la Ley 4/1998, en su Preámbulo señala:

El «patrimonio cultural valenciano», un concepto que supera con creces el antiguo y clásico concepto adoptado por otros legisladores de patrimonio histórico-artístico, se engloba en tres grandes categorías: bienes muebles, inmuebles e inmateriales. Todas estas categorías gozan de la protección del texto legal cuya actualización se propone en este momento. Este grado de protección se ha demostrado eficaz por cuanto ha sido convalidado por instituciones internacionales como la UNESCO, que ha incorporado en su catálogo de bienes protegidos algunos de los

bienes más significativos de nuestro Patrimonio, tanto material como inmaterial, como son el Palmeral y el Misteri d'Elx o el arte rupestre mediterráneo.

Un argumento más para solicitar la declaración de BIC es que la propia legislación otorga esa protección especial como Bienes de Interés Cultural a esos archivos. El artículo 26 de la Ley de Patrimonio Cultural Valenciano establece que entre las clases de Bienes de Interés Cultural están:

- C) Documentos y obras bibliográficas, cinematográficas, fonográficas o audiovisuales declaradas individualmente como colección o como fondo de archivos y bibliotecas.
- D) Bienes inmateriales: Pueden ser declarados de interés cultural las actividades, creaciones, conocimientos, prácticas, usos y técnicas representativos de la cultura tradicional valenciana, así como aquellas manifestaciones culturales que sean expresión de las tradiciones el pueblo valenciano en sus manifestaciones musicales, artísticas o de ocio, y en especial, aquellas que han sido objeto de transmisión oral y las que mantienen y potencian el uso del valenciano.

TERCERA. DEBERES DE CONSERVACIÓN (designación de archivo y depósito permanente o eventualmente temporal) ARCHIVO, ACCESO, CONSULTA Y DIFUSIÓN. INFRACCIÓN CONTINUADA IMPUTABLE A LA ADMINISTRACIÓN

Así pues, como hemos expuesto supra, a la Generalitat se le imponen, ex lege, obligaciones de conservación.

Pero no solo en directa conexión con el incumplimiento de tal deber de conservación de dichos bienes cualificados por su especial significación, precisamente ante situaciones como la descrita, que es pública y notoria, la falta de actuación, la falta de aplicación de los instrumentos jurídicos ya disponible (declaración BIC en el caso objeto de queja) no debe prolongarse, pues en el caso que nos ocupa de "nuestros" archivos, como ciudadanas y ciudadanos, como pueblo, los archivos audiovisuales son claramente subsumibles en los supuestos previstos por la normativa específica vigente.

Dichos archivos audiovisuales, son testimonio de nuestra identidad cultural y por ello la protección que solicitamos, es una exigencia de nuestra memoria.

En ese sentido, tampoco la inactividad de la Administración se compadece con las obligaciones de acceso, consulta y difusión derivada de los arts. 53 y siguientes de la Ley especial, y de la Ley que tutela la integridad de tan relevante patrimonio, así como el derecho de los ciudadanos a que se garantice debidamente, con la máxima protección jurídica posible, a nuestro conocimiento de sus contenidos.

El hecho de que permanezcan en las actuales instalaciones se compadece con las obligaciones de acceso, consulta y difusión de los arts. 53 y siguientes.

Se están pues denegando a las valencianas y los valencianos, a la ciudadanía, sus derechos reconocidos constitucional, estatutaria y legalmente como prueba la existencia de una legislación especial en dicha materia.

Su singular relevancia se traduce en medidas y actuaciones eficaces y efectivas, concretas, previstas por el marco normativo aplicable -de derecho imperativo-.

CUARTA. FALTA DE MOTIVACIÓN DE LA RESPUESTA AL SINDIC EMITIDA POR LA CONSELLERIA DE EDUCACIÓN CULTURA Y DEPORTE

Más en concreto, de su Dirección de General de Cultura pretenden basarse al parecer en un Informe, el Informe emitido por la Subdirección General del Libro, Archivos y Bibliotecas.

De ese "informe" interesa señalar dos extremos:

1. En primer lugar no se acompaña física o virtualmente (como documento anexo o adjunto) a la respuesta dirigida a esa Sindicatura, sino que se limita a ser citado.
2. De otro lado esa cita o referencia constituye la única y exclusiva alegación o contestación por parte de la Conselleria de Cultura ante el Sindic; pero no existe, en puridad, ni un escrito de respuesta propiamente dicho, ni un auténtico informe adjunto a la misma; sino un simple escrito que no un informe adjunto y firmado, sino un simple documento que no contiene en sí mismo un solo argumento o pretendido fundamento o motivo y que no responde a nuestra queja.

QUINTA. INCORPORACIÓN EN EL EXPEDIENTE DE INFORMES FAVORABLES.

Es por ello que a la petición inicial se han añadido los informes favorables del Consejo Jurídico Consultivo de la Comunidad Valenciana y de Fesabid. Entidades estas de gran relevancia y que consideran que sin ningún género de dudas deben de ser protegidos como Bienes de Interés Cultural. En el expediente administrativo están incorporados estos informes favorables a cuyos argumentos nos remitimos.

SEXTA. Todos estos argumentos son los que han conducido a la solicitud de declaración de BIC y la Administración con la escueta carta diciendo que tal extremo no es necesario, no ha demostrado ni que no haya habido ya deterioro, ni que no lo vaya a haber, ni que los bienes no necesiten especial protección, sencillamente porque no puede argumentarlo porque lo real es que si son, con la legislación en la mano, bienes susceptibles de esa especial protección como Bienes de Interés Cultural.

Tampoco argumenta la administración nada respecto a la incorporación en el expediente de los informes favorables que la legislación establece y que son rotundos en su afirmación de la necesidad de que sean declarados Bienes de Interés Cultural, por lo cual entendemos que el comunicado que emiten no entra ninguna de las consideraciones que se le formulan y no puede en ningún caso ser aceptada como respuesta válida a la cuestión planteada.

Davant de les al·legacions de l'autor de la queixa i a fi de proveir millor la resolució del present expedient, vam demanar una ampliació del contingut del primer informe a la Conselleria de Educació.

La subdirectora general del Llibre, Arxius i Biblioteques en data 27/11/2014 ens va informar el següent:

Contestant al seu escrit de 7 d'octubre, al qual ens adjunten una còpia del Síndic de Greuges sobre la queixa núm. 1405310, plantejada per ACICOM i CORDCV, en què se sol·licita la incoació com a expedient BIC dels arxius audiovisuals de RTVV i RTVE a la Comunitat Valenciana i es presenten una sèrie d'al·legacions a l'informe enviat per la directora general de Cultura el 21 de maig de 2014.

En primer lloc, des d'esta Subdirecció General del Llibre, Arxius i Biblioteques ens reiterem en els arguments del primer informe emés per la direcció general, i respecte de les al·legacions presentades a este escrit el 25 de juny de 2014 informem del següent:

Respecte de l'advertència del perill de deteriorament, com ja ens va indicar el Consell de Liquidació de RVV SAU en un escrit d'1 de setembre de 2014, l'arxiu es troba en perfecte estat de conservació, amb totes les mesures de seguretat operatives, i funciona amb total normalitat. A més, també ens notifiquen que "en estos moments hi ha més de 23 treballadors de la unitat de documentació (...) per a realitzar les funcions pròpies del departament".

Pel que fa a la segona al·legació, és a dir, que la llei els considera béns necessitats d'especial protecció, considerem que, en primer lloc, la Llei d'arxius en l'article 13 estableix que el dit arxiu és públic, i per tant ja està protegit. A més perquè no hi haja cap dubte, l'article 43 estableix la "inalienabilitat dels documents públics:

1. Els documents públics son inalienables, inembargables i imprescriptibles.
2. Els càrrecs públics i el personal al servici de les administracions públiques, quan cessen en les seues funcions, estan obligats a entregar els documents públics generats, rebuts o reunits en el seu exercici a la persona que els substituïska o remetre'ls a l'arxiu que corresponga.

D'altra banda, en segon lloc, si atenem l'heterogeneïtat dels fons i la diversitat d'autors dels fons de l'arxiu de la Ràdio i la Televisió Valencianes, la declaració de BIC és desaconsellable per la pròpia idiosincràsia de l'arxiu, ja que, si tenim en compte la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada a <https://seu.elsindic.com>

Codi de validació: *****

Data de registre: 01/07/2015

Pàgina: 7

Valenciana, de patrimoni cultural valencià, veiem que en l'article 26, apartat 3, es diu que: "no podrà declarar-se d'interés cultural l'obra d'un autor viu sinó per mitjà de l'autorització expressa del seu propietari i del seu autor (...)". Atés que la pràctica totalitat dels arxius que es conserven en la Ràdio i Televisió Valencianes han sigut produïts per persones que viuen actualment, una declaració de BIC seria molt complexa i difícil de tramitar, i no tindria sentit perquè, com ja hem dit, la mateixa Llei d'arxius protegeix els dits fon|s documentals.

Respecte de la tercera al·legació, sobre els deures de conservació (designació d'arxiu o depòsit), atenent a la contestació de l'informe jurídic de l'Advocacia General de 17 de febrer, "fins que no s'haja produït la liquidació de RTVV no és procedent que es dicte la resolució per al depòsit de l'arxiu.

Finalment, a la pregunta de si s'ha emés algun altre informe des de la Subdirecció General del Llibre, Arxius i Biblioteques, l'informem que des d'esta Subdirecció no s'ha emés cap altre informe" (el subratllat i la negreta són nostres).

Vam traslladar el contingut d'este segon informe a autor de la queixa a fi que, si ho considerava oportú, hi presentara escrit d'al·legacions.

Com que no ens consta cap escrit d'al·legacions a este segon informe, una vegada conclosa la tramitació ordinària de la queixa, la resollem amb les dades que hi ha en l'expedient. En este sentit, considerem que, tot i directament unides entre si, són dues les qüestions que cal estudiar en la present queixa:

Primera. La falta de resposta expressa a l'escrit dirigit pel promotor de la queixa en data 17/12/2013, en què sol·licitava la incoació d'expedient BIC per als arxius audiovisuals de RTVV i RTVE a la Comunitat Valenciana (qüestió inicial plantejada en esta queixa).

Segona. L'instrument jurídic de protecció de l'arxiu audiovisuals de RTVV i RTVE a la Comunitat Valenciana.

Respecte de la primera qüestió (falta de resposta expressa), de les actuacions es desprén el següent:

- Sol·licitud de data 17/12/2013 d'incoació d'expedient BIC per als arxius audiovisuals de RTVV i RTVE a la Comunitat Valenciana.
- Que en data de registre d'eixida de 17/03/2014 es va donar resposta expressa a la sol·licitud.

A la vista de l'anterior, considerem que esta qüestió ha sigut solucionada.

No obstant això, entrant en la segona de les qüestions, de les actuacions es desprén la total discrepància de posicions entre l'autor de la queixa que sol·licitava la declaració de BIC per aplicació de la Llei de patrimoni cultural valencià 4/1998 i la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports que considera suficient protecció la Llei d'arxius de la Comunitat Valenciana. En este punt, li demanem considere els

arguments que a continuació li exposem i que són el fonament dels suggeriments amb què concloem.

L'article 46 del text constitucional disposa que els poders públics garantiran la conservació i promouran l'enriquiment del patrimoni històric, cultural i artístic dels pobles d'Espanya i dels béns que l'integren, siga quin siga el seu règim jurídic i la seua titularitat.

La Llei orgànica 1/2006, de 10 d'abril, de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana (d'ara en avant EACV), en el preàmbul assenjala que "(...) la Generalitat vetlarà per la defensa de la identitat i els valors del poble valencià i el seu patrimoni històric".

Així mateix, en l'article 31 de l'EACV, atribueix a la Generalitat competència exclusiva sobre el patrimoni històric, artístic, monumental, arquitectònic, arqueològic i científic i sobre els arxius, biblioteques, museus, hemeroteques i la resta de centres de depòsit cultural que no siguen de titularitat estatal, sense perjudici de la reserva de competència en favor de l'Estat sobre la defensa del patrimoni cultural, artístic i monumental contra l'exportació i l'espoliació, establida per l'article 149. 1, 28a de la Constitució espanyola; i l'article 33 li atribueix l'execució de la legislació de l'Estat en matèria de museus, arxius i biblioteques de titularitat estatal, l'execució dels quals no es reserve a l'Estat.

De conformitat amb tot això anterior, es va aprovar la Llei 4/1998, d'11 de juny, de patrimoni cultural valencià, una norma que va experimentar dues modificacions posteriors a través de la Llei 7/2004, de 19 d'octubre, i la Llei 5/2007, de 9 de febrer.

Concretament, la Llei 7/2004 modifica l'article 80 de la Llei 4/1998 i remetia a una llei de Corts Valencianes la regulació de les competències de La Generalitat en matèria d'arxius; esta norma fou la Llei 3/2005, de 15 de juny, en el preàmbul de la qual ressaltava la importància dels arxius valencians com a "Garantia de conservació del patrimoni documental valencià i, per últim, per a preservar el dret d'accés de les persones als arxius".

Així mateix, la modificació de la Llei 4/1998 arplegava un apartat referit a la necessitat de conservar i difondre els denominats "béns immaterials i intangibles" i al valor del patrimoni cultural produït per la Societat de la Informació i el Coneixement, com una qüestió d'interés primordial per al conjunt dels valencians.

Finalment, destacar la Llei 5/2015, de 2 d'abril, de La Generalitat, del servici públic de Ràdio Televisió Valenciana en relació amb l'arxiu audiovisual de RTVV, que assenjala en la seua disposició addicional primera el següent:

La Generalitat assumirà la gestió, conservació, catalogació i difusió de l'arxiu audiovisual de RTVV, de titularitat pública, i preservarà la seua unitat com a bé patrimonial dels valencians. Així mateix, la Generalitat establirà les condicions de consulta i accés d'acord amb els criteris de l'arxivística internacional.

De tot el que hem exposat es desprén la preocupació del legislador valencià per la protecció del patrimoni cultural valencià a través de diversos instruments jurídics de protecció.

Finalment, resulta important ressaltar les manifestacions de la institució consultiva i assessora de la Generalitat Valenciana en les matèries específiques referents a la cultura valenciana: el Consell Valencià de Cultura (d'ara endavant CVC).

El CVC, en relació amb la qüestió que estem estudiant, s'ha manifestat en diverses ocasions, així:

- Informe de 2004 en què feia referència a la necessitat d'emprendre accions per a afavorir la conservació d'esta memòria col·lectiva per a les futures generacions.
- Informe sobre la situació de l'arxiu de la RTVV de 2013, que advertia de la gravetat i de les conseqüències que pot tindre el deteriorament i la falta d'actualització dels arxius de documentació de la RTVV.
- Informe sobre l'Avantprojecte de llei de RTVV presentat al març del 2012, en què s'assenyalaven en un apartat ARXIUS el següent:

Després d'una intensa vida informativa i documental que va arrancar a la tardor de 1988, La Ràdio i Televisió Valenciana ha esdevingut un arxiu de la memòria del poble valencià. Este riquíssim bagatge informatiu ha de continuar existint i s'ha de fomentar. Així mateix, hauria de continuar estant a mans d'una gestió pública a fi que tot el poble valencià puga tindre fàcil accés als seus continguts. Este patrimoni hauria de ser protegit com un bé d'interès cultural o figura semblant de la Llei de patrimoni, per a assegurar en el futur la seua salvaguarda davant de qualsevol eventualitat. També convindria que la llei introduísca l'obligació de compartir amb l'Arxiu de la Filmoteca Valenciana polítiques de foment de la cultura cinematogràfica i d'acords de cessió de materials, que permeten unir sinergies per a la consecució dels objectius de servici públic d'ambdues entitats. Que la llei protegisca l'ús actual de l'edifici de RTVV com a centre de producció i seu central del Grup RTVV SA.

Atenent a tot el que hem dit més amunt, i de conformitat amb el que preveu l'art. 29 de la Llei de la Generalitat Valenciana 11/1988, de 26 de desembre, reguladora d'esta institució, **SUGGERISC** a la **Conselleria d'Educació, Cultura i Esports** que, amb independència de l'instrument jurídic de protecció que utilitze, realitze les accions necessàries a fi de garantir la correcta conservació dels arxius d'audiovisuals de la RTVV i de la RTVE a la Comunitat Valenciana. Així mateix,

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada a <https://seu.elsindic.com>

Codi de validació: *****

Data de registre: 01/07/2015

Pàgina: 10

li **SUGGERISC** que designe, a la major brevetat, l'arxiu en què han de ser depositats.

Cosa que se li comunica perquè, en el termini màxim d'un mes, ens informe si accepta estos suggeriments o, si s'escau, que ens manifeste les raons que considere per a no acceptar-los, i això, d'acord amb allò que hi ha previst en l'art. 29 de la Llei 11/1988, reguladora d'esta institució.

Perquè en prenga coneixement li fem saber, igualment, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat la present resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Li agraiem per endavant la remissió del preceptiu informe i la salutem atentament.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana